

Bilag 5.

Harald Faber.
Cand. polyt.
Landbrugs-Konsulent.

London, den 20. April 1922.

Til Landbrugsministeriet.

Med Skrivelse af 12. ds., Nr. 2702, har det høje Ministerium fremsendt Ekstrakt-Afskrift af en Skrivelse af 8. s. M. fra Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Margarine og paalagt mig, snarest belejligt, at tilstille Ministeriet de til Besvarelse af to Forespørgsler fra Udvalget fornødne Oplysninger.

Det første Spørgsmaal angaar mulige Misbrug af lurmærkede Smørfustager, og hvad jeg maatte have foretaget mig for at hindre sligt. Da min Virksomhed gennem Aarene i den Henseende udgør en Del af mit Arbejde for i al Almindelighed at søge at drage Omsorg for, at ikke andre Landes Smør eller andet end Smør sælges i England som dansk Smør, hvilket Arbejde er resulteret i en længere Række Rets-sager, skal jeg først give en kort samlet Oversigt over disse.

I November 1889 fik jeg i Leicester et Firma mulkteret under den engelske Lov af 1887 om urigtige Varebetegnelser (Merchandise Marks Act) for at have solgt irsk Smør som dansk, med det Resultat, at Firmaets fem Butikker lukkedes, og Firmaet senere gik fallit. Aaret efter fik jeg i Juli et Firma i Derby mulkteret for at have solgt Margarine som dansk Smør. Denne Sag anlagdes under Loven om Forfalskning af Levnedsmidler (Sale of Food & Drugs Act, 1875). I 1891 havde jeg 3 Rets-sager, alle under M. M. Act, 1887; i Oktober mulkteredes en handlende i Hull for at have solgt hollandsk Margarine som dansk Margarine, og i December mulkteredes to handlende i Keighley i Yorkshire for at have solgt Margarine som dansk Smør. Bøderne i den ene Sag var meget store.

Det var de første Retssager i England under denne Lov, og de gjorde betydelig Opsigt. Den engelske Regering tog Anledning af dem til en Henvendelse til den danske Regering med Henstilling om, at Danmark ved Lovgivning traf Foranstaltning til at forhindre Salg i Danmark af andre Varer som engelske, idet der henvistes til, at den engelske Lov „fra dansk Side gentagne Gange var blevet paakaldt til Værn for vore Interesser i England“ (se Indenrigsministeriets Bemærkninger til Forslag til Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser, 1891). Men disse Retssager bevirkede ogsaa, at der skete Henvendelser til mig fra handlende, som følte sig trykket af uærlig Konkurrence og bad om min Hjælp for at fjerne denne.

I Marts 1892 fik jeg, stadig under samme engelske Lov, et Firma i Gloucester dømt for at sælge Margarine som dansk Smør og to Firmaer i Bristol for at sælge Margarine som Smør. Min Berettigelse til at rejse de to sidste Klager laa deri, at Firmaerne kaldte sig „Danish Co.“ og „Danish Butter Co.“. I November samme Aar mulkteredes et Firma i Peterborough for at sælge forfalsket Smør som fineste dansk Smør.

Resultatet af disse Retssager rundt om i Landet var, at mange Forretninger, som uberettiget pyntede sig med Navne som „Danish Butter Co.“, „Denmark Butter Co.“ og lignende, holdt op dermed. I April 1896 fik jeg et „Danish Dairy Co.“ i West Ham ved London mulkteret for at have solgt Margarine som frisk Mejeri-Smør.

De hidtil nævnte Sager var alle mod Detailhandlere. I 1898 foretoges de fornødne Skridt for at standse et Bedrageri i en Engros-Forretning i Leeds, som solgte andet Smør i Fustager mærkede „Danish Produce“. Der gjordes et Indkøb af to Fustager, hvoraf den ene kunde bevises at være hollandsk Smør og den anden finsk Smør, begge mærkede som anført. Sagen blev afgjort i Januar 1899, og Firmaet blev idømt høje Bøder.